

## Arrest

nr. 302 094 van 22 februari 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X  
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN  
Vaderlandstraat 32  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 19 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor verzoeker, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 24 februari 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 25 februari 2022 om internationale bescherming. Op 23 mei 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 26 mei 2023 aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Jij, S. M. (...) (°2009), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Je bent Pashtou en soennitisch moslim. Je bent afkomstig uit de regio Joy Haft van de stad Jalalabad, gelegen in de provincie Nangarhar. Hier woonde je met jouw ouders, twee broers en twee zussen. Recent werd er nog een derde broer van jou geboren. Je ging zo'n vijf jaar naar school, volgde Engelse les en ging naar de moskee voor koranlessen.*

*Jouw grootvader langs vaderszijde S. M. (...) was directeur van de raad voor de ontwikkeling van dorpen. Jouw vader ging soms met hem mee tijdens zijn job. Verder had jouw grootvader ook een brandhouthandel. Andere inkomsten voor de familie kwamen van jouw paternale oom F. (...), die voor de politie werkte in de luchthaven van Kabul. Hij werkte op de dienst smokkel en moest controles uitvoeren op smokkelwaren. Mensen die probeerden te smokkelen werden door hem gearresteerd.*

*Op een keer liet jouw oom F. (...) enkele personen arresteren die drugs probeerden te smokkelen. Zij moesten vervolgens naar de gevangenis. Later hebben die mensen jouw familie gevonden in Nangarhar en begonnen ze jullie te bedreigen. Ze hadden ook banden met de taliban. Ze belden vaak naar jouw grootvader met een onbekend nummer met de vraag om zijn zoon, F. (...) dus, aan hen over te leveren. Op een keer werd jouw oom F. (...) beschoten. Hierna zond jouw grootvader S. M. (...) jouw oom F. (...) naar het buitenland. Zo'n zeven of acht jaar geleden vluchtte jouw oom naar Duitsland, waar hij een beschermingsstatus zou verkregen hebben.*

*Na het vertrek van jouw oom bleven de bedreigingen echter aanhouden. Die personen wilden 300 000 of 400 000 dollar van jullie krijgen. Ze vielen een paar keer jullie huis aan door vanuit een auto het huis te beschieten. Jouw familie had eigen wapens en kon zich verdedigen. Zo schoten jouw vader en grootvader terug bij zo'n aanval en vertrokken die daders daarna. Ongeveer vijf of zes maanden voor de machtsovername was jij onderweg naar de kungfuclub en stopte er een auto. Deze personen wilden jou ontvoeren. Je liep weg en ze schoten op jou. Je had geen gevoel meer in jouw benen, waardoor je neerviel. Ze sloegen je met de onderkant van hun kalasjnikovs. Door het geluid van de schoten kwamen buurtbewoners naar buiten waardoor de aanvallers wegvluchtten. Jij werd door de politie naar het ziekenhuis gebracht. Hierna ging je niet meer naar de sportclub en bracht jouw vader jou met de auto naar school. Die avond werd jouw vader opgebeld en zeiden ze nogmaals om hen het geld te geven, anders zouden ze zijn zoon, jou dus, of hem doden.*

*Toen de taliban de macht overnamen in augustus 2021, zei jouw vader dat jullie daar weg moesten, daar de taliban nu overal zitten. De eerste nacht van de machtsovername verbleven jullie in een hotel in Kabul en vervolgens vertrokken jullie richting Nimruz. Hier werd een smokkelaar geregeld. Jullie staken de grens over naar Iran, maar jij zat in een andere auto dan de rest van jouw familieleden. Zij werden tegengehouden en teruggestuurd. Jij kon wel verder reizen. Jouw familie keerde terug naar Afghanistan en verblijft nu ondergedoken in Nangarhar, dat vernam je toch van jouw grootvader. Jij reisde verder via Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Hongarije, Slovakije, Tsjechië en Duitsland naar België, waar je aankwam op 24 februari 2022. Onderweg werden verzoeken om internationale bescherming van jou geregistreerd in Bulgarije (op 21 oktober 2021) en in Roemenië (op 11 februari 2022). Je wachtte de procedure niet af en reisde telkens verder. In België diende je een verzoek in op 25 februari 2022, als niet-begeleide minderjarige. Bij terugkeer vrees je gedood te worden door de taliban, vanwege de vroegere job van jouw paternale oom F. (...) en de bedreigingen die jullie kregen hieromtrent.*

*Ter staving van jouw verzoek leg je volgende documenten voor: jouw taskara (origineel), deze van jouw vader en oom F. (...), documenten omtrent de job van F. (...) (twee badges, drie certificaten en een heel aantal foto's), de Duitse identiteitskaart en het paspoort van F. (...), een document omtrent de job van jouw grootvader als directeur van een raad voor dorpsontwikkeling, een attest van Fedasil dd. 3/03/2022 inzake littekens en een attest van jouw psycholoog dd. 10/03/2023 inzake jouw mentale problemen.*

*Op 7 april 2023 bezorgde je het CGVS nog opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.*

#### *B. Motivering*

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

*Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.*

*Wat betreft de stukken die jij neerlegt met betrekking tot jouw mentale en fysieke gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze jou zou verhinderen om jouw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat deze niet aantonen dat jij niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit het voorgelegde attest (d.d. 10/03/2023) komen bij jou volgende symptomen naar voren: slaapproblemen, nachtmerries, amnesie, suïcidegedachten, depressieve klachten, concentratieproblemen, automutilatie, woede uitbarstingen, hoofdpijn etc. De psycholoog stelt dat deze symptomen kunnen gelinkt worden aan post-traumatische stress. Hiervoor word je verder opgevolgd.*

*Tijdens het persoonlijk onderhoud op 22 maart 2023 werd jou meegedeeld dat jij moest aangeven indien er iets kon gedaan worden zodat jij beter zou voelen en dat je het zeker moest melden wanneer jij je niet goed zou voelen, dat er ook altijd een pauze kon genomen worden (CGVS, p.4). Verder werd jou op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of jij het gevoel had dat je alles had kunnen vertellen en of jij je oké voelde tijdens het interview, waarom je instemmend antwoordde (CGVS, p.22). Tijdens het persoonlijk onderhoud of nadien werd door jou, jouw voogd of advocaat geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in jouw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, dient te worden vastgesteld dat je onvoldoende gegevens of elementen hebt aangebracht op basis waarvan ten aanzien van jou kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban, vanwege de job van jouw paternale oom F. (...) en de bedreigingen die jullie kregen hieromtrent. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat je er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.*

*Jij beroept je inzake jouw persoonlijke vrees op het werk dat jouw paternale oom F. (...) deed bij de nationale politie. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Jij verklaart dat jouw oom bedreigd werd door personen die hij arresteerde en later deel bleken uit te maken van de taliban, waardoor jij en jouw familie uiteindelijk ook in de problemen kwamen. Jouw verklaringen hieromtrent kunnen echter niet overtuigen. Allereerst is het danig merkwaardig dat jouw familie na al die jaren nog steeds geen idee heeft wie jullie belagers zouden zijn en dat je ergo telkens spreekt over "onbekende personen". Zo was het jouw paternale oom F. (...) die deze personen destijds zou gearresteerd hebben op de luchthaven (CGVS, p.15). Bijgevolg moet hij toch op de hoogte geweest zijn van hun namen en wie ze waren. Zeker indien ze later jouw oom begonnen te belagen, kan verwacht worden dat jouw oom zou uitgedokterd hebben wie deze personen waren. Eveneens zou het vrij logisch zijn dat jouw familie de identiteit van deze personen zou kennen, daar ze nog jarenlang jouw familie lastigvielen. Je bent echter niet in staat het CGVS te voorzien van ook maar de minst concrete informatie over de belagers van jouw familie. Jouw verklaringen komen derhalve weinig doorleefd over en dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas. Het CGVS wijst erop dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat jij, daar je beweert heden internationale bescherming te behoeven naar aanleiding van jarenlange bedreigingen vanwege deze belagers, de nodige inspanningen levert om zoveel mogelijk informatie te verzamelen over de personen die je vreest.*

*Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd kan ook van een minderjarige verzoeker verwacht worden dat deze gedetailleerde verklaringen aflegt en ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren, al dan niet nadien de feiten, met betrekking tot de essentiële elementen van zijn relaas waarvan jij geen kennis hebt, in casu quod non. Bovendien heb je zelf momenteel ook contact met F. (...), zodat het wel degelijk mogelijk is dat je deze informatie verkreeg (CGVS p. 11).*

*Verder dient aangestipt te worden dat jouw oom F. (...) reeds zeven of acht jaar geleden vertrok uit Afghanistan en zich vestigde in Duitsland (CGVS, p.15). Het is echter weinig aannemelijk dat jij en jouw familie hier tot op heden repercussies van zouden ondervinden. Indien deze belagers en hun families het werkelijk op jou en jouw familieleden gemunt hadden, dringt de vaststelling zich op dat ze reeds alle kansen hadden jullie te treffen. Te meer jullie gewoon in jullie huis verbleven en jullie leven verder zetten zonder concrete problemen. Dit doet danig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vooropgestelde asielmotieven en vrees. Volgens jouw verklaringen zouden deze belagers in een periode van zeven of acht jaar enkele keren op jullie huis zijn komen schieten vanuit een auto en ondernamen ze zo'n vijf of zes maanden voor de machtsovername een poging om jou te ontvoeren (CGVS, p.16, 17). Verder heb jij voor jouw vertrek uit Afghanistan niets persoonlijks meegemaakt gelinkt aan deze aangehaalde problemen (CGVS, p.17). Ook heb jij geen weet van andere incidenten die zich voordeden met jouw familie. Dat de belagers van jouw familie in dergelijke lange periode er nooit in zouden geslaagd zijn hun eisen te bekrachtigen of hun bedreigingen uit te voeren, is weinig aannemelijk. Daarenboven zet het de geloofwaardigheid van jouw vermeende vrees op de helling dat jij en jouw familie daar zo lang verder konden verblijven. Jij haalt aan dat jullie in de streek bleven, omdat jullie zich konden verdedigen en wapens hadden (CGVS, p. 15, 18). Dit levert echter geen enkele garantie. Zo kon er altijd iets fout lopen en iemand gedood worden. Dat jouw familie dergelijk risico zou nemen, doet de wenkbrauwen fronsen. Zo ging jij tot zo'n vijf maand voor de machtsovername zelf naar school en de kungfuclub en zetten ook de rest van jouw familieleden hun leven verder, zonder concrete voorzorgsmaatregelen. Indien deze belagers het echter op jou en jouw familie gemunt zouden hebben, doet dit bevreemdend aan. Dat jullie bijgevolg tot de machtsovername door de taliban zouden gewacht hebben om te vertrekken, doet in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw eigen vermeende vrees.*

*Bovendien kan er geen geloof gehecht worden aan de poging van deze belagers om jou te ontvoeren. Zo zouden deze personen bij deze poging richting jou geschoten hebben, waarna je op de grond viel (CGVS, p.15). Vervolgens zouden deze personen naar je toe gekomen zijn en jou geslagen hebben, maar kwamen vele buurtbewoners naar buiten door het geluid van de schoten waardoor deze personen vluchtten. Deze handeling houdt echter geen steek. Indien zij jou effectief wensten te ontvoeren hadden ze hier immers alle kansen toe. Het is allerminst geloofwaardig dat het opdagen van omstaande bewoners deze personen zou afschrikken. Jou hiermee geconfronteerd, geef je aan dat je een beetje ver van de auto lag en dat ze jou misschien niet konden dragen tot de auto, omdat er mensen kwamen (CGVS, p.16). Deze daders waren echter met vier of vijf en droegen wapens (CGVS, p.16). Dat het loutere verschijnen van bewoners hun zou doen afdruipe als makke lammetjes, nadat ze reeds jaren achter uw familie aanzaten en op dat moment een concrete kans hadden jou mee te nemen, is allerminst aannemelijk. Voorts zou jij na dit incident behandeld zijn in een ziekenhuis, maar ben jij geenszins in staat hier enige documentatie omtrent voor te leggen. Jou gevraagd of er hier documenten omtrent bestaan hebben, antwoord je dat je denkt van niet of dat jouw vader ze verbrandde met de andere documenten na de machtsovername. Het is echter geheel onduidelijk waarom dergelijke medische documenten zouden verbrand moeten worden. Deze leveren immers geen enkele problematische informatie op, die de taliban niet zouden mogen ontdekken. Deze verklaring is dan ook allesbehalve afdoende. Tevens is het danig merkwaardig dat er geen enkel document zou bestaan hebben inzake jouw verblijf in het ziekenhuis, jouw behandeling daar of de medicatie die jij voorgeschreven kreeg. Jij beroept je bijgevolg louter op blote beweringen, die je geenszins staaft. Het attest van littekens dat deze moet staven wordt verder in de beslissing besproken. Dit geldt eveneens voor de klacht die jullie zouden ingediend hebben bij de politie. Opnieuw lever jij hieromtrent geen enkele begin van bewijs aan. Het CGVS is dan ook niet in staat deze na te gaan.*

*Overigens blijft het een raadsel waarom jij en jouw gezinsleden het land dienden te ontvluchten, terwijl jouw andere familieleden gewoon ter plaatse konden blijven. Zo heb jij naast jouw paternale oom F. (...) nog twee paternale ooms die bij jouw grootvader langs vaderskant verblijven (CGVS, p.11). Dat het voor hen niet nodig zou geweest zijn om te vluchten, maar voor jouw gezin wel terwijl de hele familie dezelfde vrees zou koesteren, tart de verbeelding. Gevraagd waarom jouw grootvader daar bleef, stel je dat hij oud is en niet goed kan stappen daar hij vroeger tijdens de jihad ook eens in zijn been geraakt werd (CGVS, p.18). Bovendien geef je aan dat de taliban jouw grootvader niets aandoen daar hij vroeger deelnam aan de jihad. Jouw grootvader zou wel af en toe opgepakt worden, maar na een nacht terug vrijgelaten worden na bemiddeling door de dorpsouderen (CGVS, p.19). Ook stel je nog dat hij misschien wel 50% gevaar*

loopt. Enerzijds is het ten zeerste merkwaardig dat jouw grootvader enige gratie zou krijgen van de taliban, maar dat de taliban wel telkens de moeite zouden doen om hem op te pakken terwijl ze hem de volgende dag zonder gevolgen terug vrijlaten. Deze houding van de taliban houdt geen steek. Tevens kan de vraag gesteld worden waarom de rest van jouw familieleden niet op een beter blaadje zouden staan bij de taliban indien dit voor jouw grootvader blijkbaar wel het geval bleek te zijn. Anderzijds heeft jouw grootvader geenszins complete garantie op een veilig leven. Zo haal je zelf aan dat hij misschien wel 50% kans op gevaar loopt. Dat hij bijgevolg gewoon in zijn huis blijft wonen en het allerminst noodzakelijk acht om zichzelf in veiligheid te brengen, doet de geloofwaardigheid van de vermeende bedreigingen kelderen. Dat hij oud zou zijn of minder goed te been, doet hier geen afbreuk aan. Zo kan eveneens van een oudere man verwacht worden dat hij minstens enige stappen onderneemt om zijn leven in veiligheid te stellen.

Inzake de bedreigingen van deze belagers en de taliban deed er zich na de machtsovername ook nog weinig concreet voor. Behalve de vermeende detenties van jouw grootvader zijn er geen andere problemen of incidenten (CGVS, p.18). Vooreerst dienen er grote vraagtekens geplaatst te worden bij deze detenties van jouw grootvader. Het is immers compleet onduidelijk wat de taliban hiermee wensen te bereiken daar ze jouw grootvader telkens de volgende dag zonder enige consequenties vrijlaten. Jouw oom F. (...) is ondertussen reeds zeven of acht jaar het land uit. Het moet bijgevolg ongetwijfeld duidelijk zijn voor de belagers dat jouw familie niet van plan is om hen geld te betalen of jouw vader over te leveren in ruil voor jouw oom, zoals ze eisten (CGVS, p.18). De herhaalde detenties en vrijlatingen van jouw grootvader overtuigen dan ook niet. Verder kan jouw familie daar zonder problemen blijven wonen. Zelfs jouw twee paternale ooms, de broers van F. (...), verblijven nog steeds in hetzelfde huis met jouw grootvader, maar blijken geen repercussies te kennen. Waar jij nog aangeeft dat jouw eigen gezin ondergedoken leeft in Nangarhar, maar jouw grootvader niet precies zegt waar (CGVS, p.9), bemerkt het CGVS dat dit voortvloeit uit een reeds ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. Bijgevolg kan ook hier geen geloof aan gehecht worden. Bovendien zou het ten zeerste merkwaardig zijn dat jouw familie ondergedoken probeert te blijven leven in Nangarhar met een blijvend risico op blootstelling. Er kan immers verwacht worden dat ze er alles aan zouden doen om hun leven in veiligheid te brengen bijvoorbeeld door opnieuw de benen te nemen. Dat jouw familie dan ook zonder verdere problemen in Afghanistan verblijft, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de vermeende problemen.

Volledigheidshalve bemerkt het CGVS nog dat er geen vervolging in jouw hoofde kan vastgesteld worden gelinkt aan de vermeende job van jouw grootvader langs vaderszijde als hoofd van de raad voor dorpsontwikkeling. Zo kende jij geen enkele persoonlijke bedreiging gelinkt aan jouw grootvader. De taliban kwamen volgens jouw verklaringen wel degelijk in contact met jouw familie, daar zij samen met jullie belagers, die lid zouden geweest zijn van de taliban, jouw familie zouden bedreigd en benaderd hebben. Indien de taliban jou wensten te vervolgen omwille van jouw grootvader en zijn toenmalige job, hadden ze hiertoe bijgevolg reeds ruimschoots de kans.

Het CGVS wijst er ten slotte op dat je in Afghanistan kan rekenen op een ondersteunend familiaal netwerk. Jouw grootouders en twee paternale ooms wonen nog steeds in hetzelfde huis in jouw geboorteregio (CGVS, p.11). Voorts zouden jouw gezinsleden ondergedoken leven in Nangarhar. Daarbij kan worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan je verklaringen omtrent de zogenaamde problemen die jouw familie zou gekregen hebben omwille van de activiteiten en handelingen van jouw oom F. (...), waardoor tevens niet zomaar kan worden aangenomen dat jouw familie ondergedoken leeft en jij niet exact op de hoogte zou zijn van hun verblijfplaats. Bij een terugkeer naar Afghanistan heb jij bijgevolg nog steeds een familiaal netwerk waarop jij kan terugvallen.

De documenten die je voorlegde ter staving van jouw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Jouw taskara en deze van jouw vader en oom F. (...) tonen hoogstens jullie identiteit aan, echter blijkt uit bijgevoegde objectieve informatie dat Afghaanse documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. Bovendien leveren deze taskara's geen enkele bewijswaarde inzake de vermeende problemen met de taliban en de belagers van jouw familie. De documenten inzake de job van jouw oom F. (...) bij de nationale politie bewijzen louter het profiel van jouw oom, hetgeen hier niet betwist wordt, maar tonen geenszins aan dat jij en jouw familie omwille van zijn job problemen zouden gekend hebben of zullen kennen bij terugkeer. Dit geldt eveneens voor zijn Duitse identiteitskaart en paspoort. Dit bewijst enkel dat uw oom F. (...) een verblijfsstatus heeft in Duitsland, echter kan het CGVS hieruit niet afleiden op basis van welke grond hem deze status werd toegekend. Deze documenten leveren bijgevolg evenmin enige bewijswaarde inzake jouw vermeende vrees voor de taliban en de belagers van jouw familie. Tenslotte legde jij nog een psychologisch attest neer en een littekenattest. Ook deze staven jouw vermeende vrees niet. Vooreerst betreft dit een beknopt

attest opgesteld door een klinisch psycholoog, zonder definitieve diagnose. Het psychologisch attest zegt enkel iets over jouw mentale en fysieke toestand en toont geen actuele vrees in jouw hoofde aan door de aangehaalde elementen supra. Het biedt evenmin een verklaring voor de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake jouw vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan. Een medisch attest is bovendien geen sluitend bewijs van de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde psychische problemen werden opgelopen. Een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Uit de voorgelegde attesten blijkt ook dat de arts zich baseerde op jouw verklaringen over eerder meegemaakte traumatiserende gebeurtenissen, niet alleen in jouw land van herkomst maar ook onderweg (zie attest d.d. 10/03/2023). Deze traumatiserende gebeurtenissen werden verder niet gespecificeerd. Er werd je gevraagd of je iets wou toevoegen over jouw reis, maar hier ging je niet op in (CGVS p. 21). Voorgaande geldt evenzeer voor het attest waarin vaststelling gedaan werd omtrent enkele littekens die jij hebt, een aan je wenkbrauw en aan ander aan je vinger. Er kan hieruit geenszins afgeleid worden in welke omstandigheden jij desbetreffende littekens opliep. Bijgevolg kan dit littekenattest geen bewijswaarde toevoegen inzake jouw vermeende problemen. Vreemd genoeg vermeldt dit attest inzake littekens dat je deze opliep na te zijn geslagen door een oom die op de luchthaven werkte.

Tenslotte merkt het CGVS op dat jouw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die jouw voogd aan het CGVS overmaakte op 7 april 2023 evenmin een ander licht werpen op de beoordeling van jouw verzoek. Deze omvatten namelijk slechts enkele postfactum verduidelijkingen of aanvullingen, maar blijken geen inhoudelijke wijzigingen noch toevoegingen inzake jouw asielrelaas te betreffen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon

in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheids\\_situatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische

bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzakelijk in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.



*Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van je leven of je persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

*Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).*

*Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn;*

*onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.*

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.*

*Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).*

*Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.*

*Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response)*

[Afghanistan update 1 July 31 October 2022.pdf](#)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd

door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven heb jij niet aannemelijk gemaakt dat jouw levensstijl in België een uiting is van jouw politieke of religieuze overtuiging. Zo heb je de eerste vormende jaren van jouw leven doorgebracht in Afghanistan. Bovendien stel je dat je naar school ging en koranlessen volgde in Afghanistan. Ook kan je bij terugkeer rekenen op een familiaal netwerk en heb je tot op heden steeds contact gehad met jouw familie in Afghanistan. Tevens vertrok je minder dan anderhalf jaar geleden uit Afghanistan. Je spreekt Pashtou en Dari en maakt hier nog steeds gebruik van een Pashtou tolk. Een louter ontwikkelde westerse levensstijl en deelname aan de Belgische samenleving is, hoewel verdienstelijk, in beginsel geen afdoende reden om te worden erkend als vluchteling. Daarbij dient te worden beklemtoond dat enige mate van integratie niet per definitie inhoudt dat je in die mate verwesterd zou zijn, dat een terugkeer naar Afghanistan voor jou onmogelijk zou zijn. Je bent er dan ook niet in geslaagd aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat jij je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Verder is het zeer opmerkelijk dat jezelf geen gewag maakt van 'verwestering' wanneer je de kans krijg om uit de doeken te doen om welke redenen je problemen vreest in geval van terugkeer, maar het slechts jouw advocaat is die dit asielmotief ter sprake brengt (CGVS p. 22). Indien je werkelijk van mening bent dat je in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat je verwesterd zou zijn,

of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat je dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “de rechten van het kind”, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

### 2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. In haar nota van 18 juli 2023 refereert verwerende partij aan het rapport “Afghanistan: Targeting of individuals” van EUAA van augustus 2022, aan het rapport “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van EUAA van 4 november 2022, aan de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023, aan het rapport “Afghanistan Security Situation: Update” van EASO van september 2021, aan de “Afghanistan Country Focus” van EASO van januari 2022, aan de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022, aan het rapport “Afghanistan Security Situation” van EUAA van augustus 2022, aan de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022 en aan het rapport “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van UNAMA van juni 2023.

2.2.3. Op 28 november 2023 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van EUAA van 4 november 2022, aan de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023, aan het rapport “Afghanistan Security Situation” van EUAA van augustus 2022, aan de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022, aan de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022, aan de “Afghanistan Country Focus” van EASO van januari 2022, aan het rapport “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van EUAA van augustus 2022, aan het “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van EASO van augustus 2020, aan het rapport “Afghanistan: Targeting of individuals” van EUAA van augustus 2022 en aan het rapport “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van UNAMA van juni 2023.

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

### 2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees om door de taliban te worden gedood omwille van de (voormalige) job van zijn paternale oom bij de Afghaanse Nationale Politie (hierna: ANP).

Daarnaast heeft verzoekers advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gewezen op verzoekers verblijf in België (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). In zijn verzoekschrift gaat verzoeker uitgebreid in op zijn nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit laatste betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht (EASO, *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de facto* talibanregering, evenals de provinciale *de facto* regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.). In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto* ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto* ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", 15 juni 2022, in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt

melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021, in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die wordt beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan mist. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (*ibid.*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA, “*Guidance Note*” van april 2022, waarin wordt verwezen naar de COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*” van EASO van 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die “*verwesterd*” zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat dit in zijn geval wel zo is.

Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd en waarnaar verwerende partij in haar nota met opmerkingen en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, gelet op zijn verklaringen en het medisch onderzoek (adm. doss., stuk 7, map ‘DVZ’, Fiche ‘Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling’ en Kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij van 10 maart 2022) 12 jaar oud was bij het verlaten van Afghanistan, ongeveer in augustus 2021 (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), en bijna 13 jaar toen hij op 24 februari 2022 in België aankwam. Op 25 februari 2022 diende hij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Er werd hem, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Sindsdien verblijft verzoeker onafgebroken op het Belgische grondgebied. Hij bevindt zich aldus twee en een half jaar buiten Afghanistan en verblijft momenteel twee jaar in België. Heden is verzoeker bijna 15 jaar oud.

In de loop van de administratieve procedure heeft verzoeker een psychologisch attest neergelegd waarin een klinische psycholoog heeft vastgesteld dat hij verschillende klachten heeft (o.a. slaapproblemen, nachtmerries, amnesie, suïcidedgedachten, depressieve klachten, concentratieproblemen, automutilatie, woede-uitbarstingen en lichamelijke klachten zoals hoofdpijn) die gelinkt kunnen worden aan post traumatische stress en waaruit blijkt dat hij sinds 16 augustus 2022 psychotherapeutisch wordt opgevolgd in het kader van zijn psychische kwetsbaarheid (adm. doss., stuk 5, map met ‘documenten’, attest psycholoog van 10 maart 2023).

Uit de objectieve landeninformatie en zoals bevestigd in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 blijkt dat in Afghanistan personen met psychische gezondheidsproblemen vaak worden gestigmatiseerd en dat hun aandoening veelal wordt beschouwd als de “*wil van God*”. Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 102-103). Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in voormelde *Country Guidance* aangeduid als een risicoprofiel. Zij kunnen een gegronde vrees voor vervolging hebben. Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 moet bij de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert immers rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en de zichtbaarheid van zijn psychische gezondheidsproblemen en de negatieve perceptie van zijn situatie door zijn familie. Gezien



de in het voorgelegde psychologisch attest aangehaalde klachten, kan *in casu* worden aangenomen dat de psychische gezondheidsproblemen van verzoeker in zekere mate zichtbaar zullen zijn bij terugkeer naar Afghanistan. Het gegeven dat verzoeker de vrees voor vervolging omwille van zijn psychologische problemen in de loop van de administratieve procedure niet heeft aangehaald, doch dit slechts voor het eerst in het kader van de huidige beroepsprocedure aanhaalt, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. De Raad brengt in herinnering dat verzoeker minderjarig en psychisch kwetsbaar is. Dat een psychisch kwetsbare minderjarige dergelijke vrees niet uit eigen beweging aanbrengt, kan verzoeker niet ten kwade worden genomen.

Voorts stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij in België consequent naar school gaat. Hoewel hij geen stuk(ken) bijbrengt om dit te staven, is dit, gelet op zijn leeftijd, niet onaannemelijk. Bovendien gaf verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud aan al een beetje Nederlands te verstaan (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud tevens aangegeven dat hij actief is op sociale media. Zo zou hij een profiel hebben op de applicaties *Facebook* en *TikTok* (*ibid.*, p. 12). Uit zijn *Facebook*-profiel (waarvan hij de weblink in zijn verzoekschrift weergeeft) en de *screenshot* in het verzoekschrift van dit profiel kan worden afgeleid dat hij actief is op *Facebook* en dat hij ongeveer 5000 vrienden heeft op deze applicatie.

Verzoeker heeft een groot deel van zijn puberteit en adolescentie – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Hoewel verzoeker nog maar twee jaar in België verblijft, is het niet ondenkbaar dat zijn deelname aan de Belgische samenleving een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Er moet hierbij bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het voorgaande acht de Raad het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer nu deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid, maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Daargelaten de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn problemen met de taliban, stelt de Raad bovendien vast dat *in casu* niet wordt betwist dat verzoeker een paternale oom had die werkzaam was bij de ANP. Uit de landeninformatie die door de partijen ter beschikking wordt gesteld en waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt dat familieleden van personen die gelieerd zijn aan of geassocieerd worden met de voormalige Afghaanse autoriteiten, zoals verzoeker *in casu*, behoren tot een groep die een risico loopt op gericht geweld vanwege de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) (zie o.a. EUAA, "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 56-65, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022, p. 45-48, en EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023, p. 54-55).

Er wordt ten slotte niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheids-incidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022, p. 5). Uit de landeninformatie blijkt tevens dat in de provincie Nangarhar, naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals *Tehrik-e taliban Pakistan*, ook ISKP zeer sterk aanwezig is en recentelijk ook het Haqqani-netwerk. De sterke aanwezigheid van deze groeperingen in de provincie Nangarhar kan eveneens worden beschouwd als een risicoverhogende factor voor verzoeker. Dit heeft tot gevolg dat hij ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is (EUAA, "*Afghanistan: security situation*", augustus 2022, p. 156-162; EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 136-138).

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek verzoekers (erg) jonge leeftijd, zijn verblijf in België, zijn psychologische problemen, zijn herkomst uit de provincie Nangarhar en het niet betwiste gegeven dat zijn paternale oom werkzaam was bij de ANP, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 145-149).

2.3.3. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN